

مقاله خودآموزی

بر اساس تصویب اداره کل آموزش مداوم جامعه پزشکی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به پاسخدهندگان به پرسش‌های مطرح شده در این مقاله اعم از پزشکان عمومی، متخصصین عفونی و داخلی، یک امتیاز تعلق می‌گیرد.

عفونت پای دیابتی

جمشید آیت الله^{۱*}، محمد حسین میر شمسی^۲، محمدرضا سبحان اردکانی^۳

- ۱- دانشیار بیماری‌های عفونی و گرمییری، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد
- ۲- استادیار جراحی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد
- ۳- استادیار ارتقای، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد

اهداف

- شناخت علل افزایش عفونت پا در افراد دیابتی
- شناخت راه‌های پیشگیری از عفونت پا در افراد دیابتی
- شناخت روش‌های مختلف درمان عفونت پا در افراد دیابتی

* (نويسنده مسئول؛ تلفن: ۰۳۵۱-۸۲۲۴۰۰۱، پست الکترونيكي: jamshidayatollahi@yahoo.com)

مقدمه

نشده باشد این احتمال وجود دارد که استافیلوکک ارئوس به متی سیلین مقاوم باشد زیرا گزارشات متعددی وجود دارد که استافیلوکک موجود در جامعه نیز در حال مقاوم شدن به متی سیلین می‌باشد^(۶).

تشخیص بالینی عفونت

در بیماران دیابتی ممکن است عالیم موضعی التهاب وجود نداشته باشد برای مثال به علت نوروپاتی، بیماران ممکن است درد یا حساسیت نداشته باشند و یا به علت اختلال عروقی قرمزی مشاهده نشود^(۷).

با این جود تشخیص عفونت زخم، بالینی است زیرا کشت ترشحات زخم کمک کننده نیست به این علت که بر روی زخم و ترشحات انواع باکتری‌ها کلونیزه می‌شوند^(۸).

به همین علت عالیم بالینی مانند ترشح چرکی از محل زخم و از عالیم کلاسیک عفونت (اگر وجود داشته باشد) مانند قرمزی، درد، گرمی و ایجاد اندیراسیون، بوی بد زخم و وجود بافت نکروز باید برای تشخیص عفونت کمک گرفت و در صورت وجود عالیم و نشانه‌های سیتومیک مانند تب، لرز و نامساعد بودن حال عمومی باید به فکر عفونت‌های عمیق بود^(۹).

با این وجود تعداد زیادی از بیماران مبتلا به دیابت ملیتوس با وجود شدت عفونت ممکن است تب و لرز نداشته باشند.

در صورت وجود زخم، سطح زخم باید کاملاً تمیز و از نظر وجود جسم خارجی بررسی شود و در صورت امکان بافت‌های نکروزه خارج شود و در ضمن باید دقت شود که آیا فیستول تشکیل شده یا خیر و استخوان و مفصل نیز درگیر است یا نه.

عدم تشخیص استئومیلیت ممکن است منجر به قطع عضو شود^(۱۰). در بیماران مبتلا به پای دیابتی اگر در زیر زخم، استخوان مشاهده و لمس شود باید به فکر استئومیلیت افتاد. متاسفانه در این بیماران تعداد گلbul های سفید خون و سرعت رسوب گلbulی برای تشخیص استئومیلیت زیاد کمک کننده

بیماران مبتلا به دیابت ملیتوس به علت نوروپاتی، اختلال عروقی و کاهش عملکرد نوتروفیل ها در معرض عفونت های شدید پا می باشند^(۱۱) که از میان اختلالات فوق، نوروپاتی اهمیت زیادی دارد زیرا این بیماران ممکن است درجه حرارت و درد را حس نکنند و حتی اگر جسم خارجی به کف پای آنها فرو رود متوجه نشوند. حتی نوروپاتی موتور می تواند باعث تغییر شکل انگشتان پا شود به علت اینکه بیماران متوجه فشار کفش بر روی انگشتان نمی شوند. در نهایت پای بیماران مخصوصاً در ناحیه کف پا زخم شده که در صورت عدم تشخیص و درمان صحیح عمیق تر شده و می تواند تا استخوان هم پیشرفت کند.

زخم پای بیماران می تواند به شکل سلولیت، میوزیت، آبسه، فاشیئت نکروزان، آرتیت عفونی، تندینیت و استئومیلیت ظاهر کند و سرانجام منجر به آمپوتاسیون اندام تحتانی شود^(۱۲).

در عفونت حاد پای دیابتی که قبل‌آنتی بیوتیک مصرف نشده و بیمار در بیمارستان قبل از بستری نبوده شایع‌ترین پاتوژن‌ها استافیلوکک ارئوس و انواع استرپتوكوک‌ها بخصوص گروه A و B می‌باشند^(۱۳).

با این وجود در صورت مزمن شدن عفونت یا مصرف آنتی‌بیوتیک و یا عمل جراحی بر روی پا مخلوطی از انواع باکتری‌ها مانند گرم مثبت‌های هوایی، گرم منفی‌های هوایی شامل اشرشیاکلی و انواع پروتئوس و انواع کلبسیلاها و انواع بیهوایی‌ها از جمله کلستردیوم‌ها، باکتروئیدها، پیپتوکوکوس‌ها و انواع پیپتواستروپیتوک‌ها در محل زخم مشاهد می‌شوند^(۱۴).

در صورتی که بیمار مدتی آنتی‌بیوتیک مصرف کرده و یا اینکه قبل‌آن در بیمارستان بستری شده باشد این احتمال وجود دارد که استافیلوکک عامل عفوت به متی سیلین مقاوم باشد^(۱۵).

با این وجود حتی بیماری که برای اولین بار دچار عفونت با استافیلوکک شده باشد حتی اگر قبل‌آن در بیمارستان بستری

زخم همراه با لکوسیتوز غیر قابل توجیه و سطح زخم بیشتر از ۲ سانتی مترمربع و عمق بیش از ۳ میلی‌متر(۱۱). با توجه به اینکه تصمیم در مورد بستره کردن یا درمان سرپایی و تجویز نوع آنتی‌بیوتیک و نوع آن بستگی به شدت عفونت دارد و عوارض آنتی‌بیوتیک‌ها متعدد و در صورت مصرف با دوز زیاد و طولانی مدت شانس دیدن عوارض آن بیشتر می‌شود(۱۲) باید ابتدا شدت عفونت مشخص و سپس بر اساس آن پروتکل درمانی مشخص شود(۱۳).

نیست. با این وجود سرعت رسوب گلبولی طبیعی احتمال استئومیلیت را کمتر و بالاتر از ۷۰ میلی‌متر در ساعت تشخیص به نفع استئومیلیت می‌باشد(۱۰) اما تشخیص قطعی استئومیلیت با بیوپسی از استخوان می‌باشد(۴).

ساخر نکاتی که اگر مشاهده شود باید به فکر استئومیلیت افتاد عبارتند از: عدم بهبودی زخم پس از چند هفته در حالی که به خوبی از زخم محافظت شده و فشار بر آن برداشته شده باشد، مشاهده ضایعات استخوانی در زیر زخم به وسیله گرافی،

جدول ۱: درجه بندی بالینی عفونت پای دیابتی

درجه بندی	تظاهرات بالینی
بدون عفونت	زخم بدون ترشح چرکی و بدون علایم التهابی مانند درد، قرمزی، گرمی و ایندوراسیون و حساسیت محل زخم
خفیف	بدون علایم سیستمیک، ترشحات چرکی یا حداقل دو مورد علامت التهاب، قطر سلولیت یا قرمزی کمتر از ۲ سانتی‌متر و زخم سطحی
متوسط	حال عمومی خوب، ترشح چرکی، حداقل دو تا علامت التهابی، قطر سلولیت بیش از ۲ سانتی‌متر یا لنفاژیت، گسترش زیر فاشیابی سطحی، آبشه عمقی، گانگرن، گرفتاری تاندون، عضله، مفصل یا استخوان
شدید	علایم فوق همراه با علایم مسمومیت منتشر مانند تب، لرز، کاهش فشار خون، تاکیکاردي، استفراغ، گیجی، لکوسیتوز اسیدوز، هیپرگلیسمی شدید و ازوتمی

تشخیص آزمایشگاهی عفونت

کشت

کشت ترشحاتی که از زخم خارج می‌شود ارزشی ندارد(۱۴،۱۵)، برای حصول نتیجه بهتر بافت‌های نکروزه برداشته شده و سطح زخم با یک گاز مرطوب استریل پاک می‌شود(۱۳) و سپس با اسکالالپ یا کورت از قاعده زخم نمونه گرفته می‌شود. همچنین می‌توان از زخم یا استخوان بیوپسی تهیه و ارسال نمود و یا اینکه با سرنگ استریل چرک و ترشحات را آسپیره نمود. نمونه‌ها معمولاً برای اسمیر با رنگ‌آمیزی گرم و کشت هوایی و بیهوایی ارسال می‌شود.

رادیولوژی

این نکته قابل اهمیت است که بدانیم که تغییرات استخوانی ناشی از استئومیلیت در گرافی ساده ممکن است تا چهار هفته

پس از شروع عفونت قابل مشاهده نباشد(۱۶). به همین علت هر بیماری که با عفونت پای دیابتی مراجعه کرد لازم نیست که فوری گرافی درخواست شود با این وجود گرافی ساده ممکن است برای تشخیص جسم خارجی یا وجود گاز در بافت‌ها کمک کننده باشد. در مواردی که استئومیلیت از نظر بالینی مطرح و گرافی ساده کمک کننده نباشد می‌توان از اسکن رادیونوکلئید یا MRI کمک گرفت(۱۷-۱۹).

در صورتی که از ترکیب اسکن استخوان تکنیوم و اسکن گالیوم یا اسکن گلبول سفید کمک گرفته شود احتمال تشخیص استئومیلیت بیشتر می‌شود(۱۹).

MRI بیش از سایر روش‌ها وسعت عفونت استخوان را نشان می‌دهد(۱۸)، CT اسکن و سونوگرافی نیز برای تشخیص

ثابت شد تجویز می شود(۲۵).

با توجه به اینکه شایع‌ترین علت عفونت زخم پای دیابتی به خصوص در انواع حاد آن استافیلوکک ائرئوس و انواع استرپتوکک می‌باشد هر درمان تجربی باید این باکتری‌ها را پوشش دهد(۳،۵،۷،۸).

یک تا سه روز پس از درمان باید پاسخ به درمان بیمار بررسی تا در صورت لزوم در مورد نوع آنتی‌بیوتیک و مقدار آن تصمیم گرفته شود(۳۰-۴۴).

عدم بهبودی بیمار ممکن است به علت مقدار کم آنتی‌بیوتیک، عفونت‌های عمقی مانند آبسه یا استئومیلیت و یا اختلال شدید عروقی و یا عدم همکاری بیمار باشد.

در مواردی که عفونت طول کشیده و یا به درمان‌های قبلی پاسخ نداده باشد آنتی‌بیوتیک تجویز شده باید باکتری‌های گرم منفی هوازی را نیز پوشش دهد و در صورتی که زخم دارای ترشحات بدبو و یا نکروز یا کانگرن باشد باید پاتوژن‌های بیهوده نیز پوشش داده شود با این وجود در عفونت پای دیابتی معمولاً لازم نیست باکتری‌های با قدرت تهاجمی کم مانند استافیلوکک‌های کواگولاز منفی را پوشش داد.

نحوه تجویز آنتی‌بیوتیک به عوامل مختلفی بستگی دارد. برای مثال آنتی‌بیوتیک تزریقی وقتی تجویز می‌شود که بیمار به هر علتی قادر به خوردن نباشد و یا نوع خوراکی آن را نتواند تحمل کند، مثلاً به دنبال مصرف نوع خوراکی دچار اسهال شود و یا اینکه نوع خوراکی آن وجود نداشته باشد و یا اینکه شدت عفونت به قدری زیاد باشد که مجبور باشیم مقابله زیاد آنتی‌بیوتیک را تجویز کنیم.

با این وجود در مواردی می‌توان درمان تزریقی را شروع و با بهبود نسبی عفونت با نوع خوراکی درمان را ادامه داد. برای قطع آنتی‌بیوتیک لازم نیست که زخم به طور کامل ترمیم شده باشد همینکه عالیم عفونت برطرف شد می‌توان آنتی‌بیوتیک را قطع نمود.

در مواردی که عفونت خفیف است می‌توان از آنتی‌بیوتیک‌های موضعی مانند موپیروسین نیز استفاده نمود.

ضایعات بافت نرم مانند وجود آبسه و فیستول و گرفتاری کورتکس استخوان کمک کننده است(۱۹).

در هنگام استفاده از انواع رادیولوژی این نکات را باید در نظر گرفت:

- اختصاصی بودن هیچکدام از روش‌ها برای استئومیلیت ۱۰۰٪ نیست(اختصاصی بودن سی تی اسکن فقط ۵۰٪ است). حساسیت روش‌های مختلف زیر ۱۰۰٪ و برای مثال CT اسکن زیر ۶۷٪ می‌باشد در صورتی که رادیولوژی ساده طبیعی گزارش شد برای رد استئومیلیت گرافی ساده استخوان دو هفته بعد تکرار شود و اولین علامت استئومیلیت در گرافی ساده ورم بافت نرم و برجستگی پریوست استخوان می‌باشد، حساسیت اسکن استخوان با تکنیکوم ۹۹ زیاد است و ممکن است ۲۴ تا ۴۸ ساعت پس از شروع استئومیلیت هم مثبت شود، ولی اختصاصی بودن آن در صورت وجود پای شارکوت یا ترومما یا جراحی اخیر در آن نقطه پایین می‌باشد، برای تعیین سکتر استخوانی CT اسکن بر MRI برتری دارد(۱۶،۱۸-۲۰).

درمان

درمان موفقیت‌آمیز پای دیابتی بستگی به تجویز صحیح آنتی‌بیوتیک، دبریدمان زخم و کنترل میزان قند دارد.

۱- آنتی‌بیوتیک

با توجه به عوارض متعدد آنتی‌بیوتیک‌ها تعیین زمان مناسب تجویز آنتی‌بیوتیک‌ها، نوع آن، مقدار آن و راه تجویز آن و مدت تجویز همگی اهمیت دارند(۲۱-۲۳).

درمان معمولاً به صورت تجربی شروع می‌شود و باید بر اساس شدت عفونت، درمان قبلی، جواب کشت‌های قبلی و وجود و عدم وجود حساسیت به دارو، وضعیت کبد و کلیه بیمار پرتوکل درمانی را انتخاب نمود(۲۴).

در صورت وجود نمونه مناسب اسمیر با رنگ آمیزی گرم کمک کننده بوده ولی حساسیت آن نسبت به کشت ۷۰٪ می‌باشد(۱۳).

این نکته قابل ذکر است که تجویز آنتی‌بیوتیک در پای دیابتی به عنوان پیشگیری از عفونت ارزشی نداشته و وقتی وجود عفونت

جدول ۲: درمان تجربی عفونت پای دیابتی بدون گرفتاری استخوان و مفصل

شدت عفونت	رژیم درمان
خفیف (مدت درمان یک تا ۲ هفته و به صورت خوارکی)	۵۰۰ میلی گرم هر ۶ ساعت ۵۰۰ میلی گرم هر ۶ ساعت ۶۲۵ هر ۸ ساعت
متوسط (مدت درمان ۲ تا ۴ هفته به صورت خوارکی یا تزریقی)	۳۰۰ عدد ۴۵۰ میلی گرم هر ۸ ساعت ۲ عدد هر ۱۲ ساعت ۱۰۰ میلی گرم هر ۱۲ ساعت
شدید (مدت درمان ۲ تا ۴ هفته، ابتداء تزریقی سپس خوارکی)	۱-۲ گرم هر ۶ ساعت وریدی ۱-۲ گرم هر ۸ ساعت وریدی ۳۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم هر ۱۲ ساعت وریدی احتمال چند میکروبی (عفونت طول کشیده، قبل آنتی بیوتیک گرفته، گانگرن یا ایسکمی پا) ۳ گرم هر ۶ ساعت وریدی ۱-۲ گرم تک دوز روزانه + ۶۰۰ عدد ۹۰۰ میلی گرم هر ۸ ساعت خوارکی یا وریدی ۵۰۰ میلی گرم هر ۸ ساعت خوارکی یا وریدی ۵۰۰ میلی گرم تک دوز روزانه خوارکی یا وریدی ۴۰۰ میلی گرم هر ۱۲ ساعت وریدی / ۶۰۰ تا ۹۰۰ میلی گرم هر ۸ ساعت وریدی ۳۰۰۰ عدد ۴۵۰۰ میلی گرم هر ۸ ساعت تا ۶ ساعت وریدی ۵۰۰ میلی گرم هر ۶ ساعت وریدی ۳۰ ملی گرم به ازای هر کیلوگرم هر ۱۲ ساعت وریدی + ۴۰۰ میلی گرم هر ۱۲ ساعت وریدی + ۵۰۰ میلی گرم هر ۸ ساعت

است.

در عفونت‌های متوسط آنتی‌بیوتیک انتخابی نفی‌سیلین و در صورت وجود استافیلوکک مقاوم به متی‌سیلین آنتی‌بیوتیک انتخابی وانکومایسین است. در صورت حساسیت فرد به پنی‌سیلین در انواع خفیف تا متوسط می‌توان از سفازولین نیز استفاده نمود.

در عفونت‌های خفیف و در صورت حساس بودن استافیلوکک به متی‌سیلین، آنتی‌بیوتیک انتخابی دی‌کلوگزاسیلین خوارکی می‌باشد و در مواردی که شخص به پنی‌سیلین ها حساسیت خفیف تا متوسط داشته باشد از سفالکسین استفاده می‌شود. داکسی‌سیلین بر ضد استافیلوکک مقاوم به متی‌سیلین، موثر

همراه با سندروم کومپارتمان نیز جراحی اورژانسی لازم است. در موارد استومیلیت نیز جراحی بر روی استخوان ممکن است لازم شود اگرچه در دو سوم موارد با تجویز مناسب آنتی بیوتیک می‌توان از جراحی جلوگیری نمود(۳۴). در مواردی که ایسکمی شدید است مشاوره با جراح عروق باید انجام شود(۳۵،۳۶).

پیشگیری

پیشگیری از عفونت به موارد زیادی از جمله کنترل قند، نکشیدن سیگار، معاینه سالیانه پاها از نظر ظایعات پوستی و ناخن، وضعیت حس پاهای، تغییرات آناتومیک پاهای بستگی دارد. همچنین تعیین وضعیت عروق پا و مشاهده کفش بیمار از نظر مناسب بودن برای بیمار(اگر احتمال داده شود که بیمار در معرض خطر بیشتری برای عفونت پا می‌باشد با فواصل کوتاهتری بیمار باید معاینه شود) نیز می‌تواند کمک کننده باشد(۳۷).

در صورت تجویز و انکومایسین باید اوره و کراتینین بیمار مرتب چک شود و در صورت امکان تجویز داروهای نفروتوکسیک، مانند آمینوگلیکوزیدها به صورت همزمان در صورت امکان خودداری نمود.

در صورت گرفتاری استخوان یا مفصل، بسته به شدت عفونت و نحوه پاسخ به درمان از یکی از رژیم‌های فوق ابتداء به صورت تزریقی و سپس خوراکی استفاده که ممکن است لازم شود درمان را تا ۱۲ هفته ادامه داد.

۲- جراحی

در صورت بکار بردن اقدامات پیشگیری و کنترل قند و استفاده از کفش‌های مناسب می‌توان از بسیاری از اعمال جراحی پیشگیری نمود.

با این وجود گاهی جراحی لازم می‌شود، که از یک انسزیون ساده برای درناز چرک تا آمپوتاسیون متغیر است(۳۳). در مواردی مانند وجود گاز گانگرن، فالشیت نکروزان و یا عفونت

منابع:

- 1- Hosseini R, Rasoli A, Baradaran HR. *Diabetic foot risk factors in patients with diabetes at the Kamkar hospital diabetes clinic in Qom Iran 2006*. Qom University of Medical Sciences Journal .1387;2(3): 25-32. [Persian]
- 2- Alami Harandi B, Alami Harandi A, Siavashi B. *Diabetic foot ulcer management(Review of Literature)*. Iranian Journal of Surgery 2007;16(4):1-7. [Persian]
- 3- Khanolkar MP, Bain SC, Stephens JW. *The diabetic foot* QJM 2008 101(9):685-695.
- 4- Hartemann-Heurtier A, Senneville E. *Diabetic foot osteomyelitis*. Diabetes Metab. 2008;34(2):87-95.
- 5- Tentolouris N, Petrikos G, Vallianou N. *Prevalence of methicillinresistant Staphylococcus aureus in infected and uninjected diabetic foot ulcers*. Clin Microbiol Infect 2006;12(2):186-9.
- 6- King MD, Humphrey BJ, Wang YF, Kourbatova EV, Ray SM, Blumberg HM. *Emergence of community-acquired methicillin-resistant Staphylococcus aureus USA 300 clone as the predominant cause of skin and soft-tissue infections*. Ann Intern Med 2006;144(5):309-17.
- 7- Wu SC, Driver VR, Wrobel JS, Armstrong DG. *Foot ulcers in the diabetic patient, prevention and treatment*. Vasc Health Risk Manag 2007;3(1):65-76.
- 8- Pittet D, Wyssa B, Herter-Clavel C, Kursteiner K, Vaucher J, Lew PD. *Outcome of diabetic foot infections treated conservatively: a retrospective cohort study with long-term follow-up*. Arch Intern Med 1999;159(8):851-6.

- 9-** Edmonds ME, Foster AV. *Diabetic foot ulcers*. BMJ 2006;332(7538):407-10.
- 10-** Rajbhandari SM, Sutton M, Davies C, Tesfaye S, Ward JD. ‘*Sausage toe*’: a reliable sign of underlying *osteomyelitis*. Diabet Med 2000; 17(1):74-77.
- 11-** Lavery LA, Armstrong DG, Peters EJ, Lipsky BA. *Probe-to-bone test for diagnosing diabetic foot osteomyelitis: reliable or relic?* diabetes care 2007;30(2):270-74.
- 12-** Gleckman RA, Borrego F. *Adverse reactions to antibiotics*. Postgrad Med 1997;101:97-8.
- 13-** Lipsky BA, Berendt A, Deery G, Embil JM, Joseph WS, Karchmer AW, et al. *Diagnosis and treatment of diabetic foot infections*. Clin Infect Dis 2004;39(7):894-910.
- 14-** Zuluaga AF, Galvis W, Saldarriaga JG, Agudelo M, Salazar BE, Vesga O. *Etiologic diagnosis of chronic osteomyelitis: a prospective study*. Arch Intern Med 2006;166(1):95-100.
- 15-** Senneville E, Melliez H, Beltrand E, Legout L, Valette M, Cazaubiel M, et al. *Culture of percutaneous bone biopsy specimens for diagnosis of diabetic foot osteomyelitis: concordance with ulcer swab cultures*. Clin Infect Dis 2006;42(1):57-62.
- 16-** Pineda C, Vargas A, Rodriguez AV. *Imaging of osteomyelitis: current concepts*. Infect Dis Clin North Am 2006;20(4):789-825.
- 17-** Boike AM, Hall JO. *A practical guide for examining and treating the diabetic foot*. Cleve Clin J Med 2002;69(4):342-8.
- 18-** Kapoor A, Page S, Lavally M, Gale DR, Felson DT. *Magnetic resonance imaging for diagnosing foot osteomyelitis: a meta-analysis*. Arch Intern Med 2007;167(2):125-32.
- 19-** Termaat MF, Raijmakers PG, Scholten HJ, Bakker FC, Patka P, Haarman HJ. *The accuracy of diagnostic imaging for the assessment of chronic osteomyelitis: a systematic review and meta-analysis*. J Bone Joint Surg Am 2005;87(11):2464-71.
- 20-** Nesbitt JA. *Approach to managing diabetic foot ulcers*. Can Fam Physician 2004;50:561-7.
- 21-** Ayatollahi J, Ayatollahi M. *Ocular side effect of systemic antimicrobial agents*. Shakiba 2007; 6(8-9): 83-7. [Persian]
- 22-** Ayatollahi J, Ayatollahi M. *Occular side effect of Ethambutol*. Payam 2007;9:35-8. [Persian]
- 23-** Ayatollahi J, Ezoddini F, Bahrololoomi R, Ayatollahi F. *Oral side effect of Antibiotic*. Journal of Isfahan Dental School 2007;2(1):53-7. [Persian]
- 24-** Ayatollahi J ,Behjati M. *Skin side effects of antibiotic*. Payam 2006;7:37-40. [Persian]
- 25-** Chantelau E, Tanudjaja T, Altenhöfer F, Ersanli Z, Lacigova S, Metzger C. *Antibiotic treatment for uncomplicated neuropathic forefoot ulcers in diabetes: a controlled trial*. Diabet Med 1996;13(2):156-9.
- 26-** Lipsky BA, Giordano P, Choudhri S, Song J. *Treating diabetic foot infections with sequential intravenous to oral moxifloxacin compared with piperacillin-tazobactam/amoxicillin- clavulanate*. J Antimicrob Chemother

2007; 60(2):370-6.

- 27- Lipsky BA, Armstrong DG, Citron DM, Tice AD, Morgenstern DE, Abramson MA. *Ertapenem versus piperacillin/tazobactam for diabetic foot infections (SIDESTEP): prospective, randomised, controlled, double-blinded, multicentre trial*. Lancet 2005;366(9498):1695-703.
- 28- Nelson EA, O'Meara S, Golder S, Dalton J, Craig D, Iglesias C. *Systematic review of antimicrobial treatments for diabetic foot ulcers*. Diabet Med 2006;23(4):348-59.
- 29- Lipsky BA, Itani K, Norden C. *Treating foot infections in diabetic patients: a randomized, multicenter, open-label trial of linezolid versus ampicillin-sulbactam/amoxicillin-clavulanate*. Clin Infect Dis 2004;38(1):17-24.
- 30- Clay PG, Graham MR, Lindsey CC, Lamp KC, Freeman C, Glaros A. *Clinical efficacy, tolerability, and cost savings associated with the use of open-label metronidazole plus ceftriaxone once daily compared with ticarcillin/clavulanate every 6 hours as empiric treatment for diabetic lower-extremity infections in older males*. Am J Geriatr Pharmacother 2004;2(3):181-9.
- 31- Lipsky BA, Stoutenburgh U. *Daptomycin for treating infected diabetic foot ulcers: evidence from a randomized, controlled trial comparing daptomycin with vancomycin or semi-synthetic penicillins for complicated skin and skin-structure infections*. J Antimicrob Chemother 2005;55(2):240-5.
- 32- Ellis-Grosse EJ, Babinchak T, Dartois N, Rose G, Loh E. *Tigecycline 305 cSSSI Study Group. The efficacy and safety of tigecycline in the treatment of skin and skin-structure infections: results of 2 double-blind phase 3 comparison studies with vancomycin-aztreonam*. Clin Infect Dis 2005;41(suppl 5):S341-S53.
- 33- Khatib O, Tabatabaei Malazy O. *Prevention and public approach to diabetic foot*. Iranian Journal of Diabetes and Lipid Disorders 2007;7(1):123-33. [Persian]
- 34- Pittet D, Wyssa B, Herter-Clavel C, Kursteiner K, Vaucher J, Lew PD. *Outcome of diabetic foot infections treated conservatively: a retrospective cohort study with long-term follow-up*. Arch Intern Med 1999;159(8):851-6.
- 35- Faglia E, Clerici G, Caminiti M, Quarantiello A, Gino M, Morabito A. *The role of early surgical debridement and revascularization in patients with diabetes and deep foot space abscess: retrospective review of 106 patients with diabetes*. J Foot Ankle Surg 2006;45(4):220-6.
- 36- Armstrong DG, Lavery LA. *Negative pressure wound therapy after partial diabetic foot amputation: a multicentre, randomised controlled trial*. Lancet 2005;366(9498):1704-10.
- 37- Azizi F. *The physician's role in the prophylaxis of diabetes mellitus*. Pejouhesh Dar Pezeshki 1384; 29(1):51-60. [Persian]

سوالات بازآموزی عفونت پای دیابتی

- ۶- کشت ترشحاتی که از محل زخم پای دیابتی خارج می‌شود
چقدر ارزش دارد؟
- الف- کم
 - ب- متوسط
 - ج- زیاد
 - د- ارزشی ندارد
- ۷- در گرافی ساده تغیرات استخوانی استئومیلیت تا چند هفته ممکن است دیده نشود؟
- الف- دو
 - ب- سه
 - ج- چهار
 - د- هشت
- ۸- حساسیت و اختصاصی بودن کدام آزمایش برای تشخیص استئومیلیت ۱۰۰٪ است؟
- الف- CT scan
 - ب- MRI
 - ج- اسکن استخوان با تکنتیوم
 - د- هیچکدام
- ۹- در عفوت‌های خفیف پای دیابتی مصرف کدام پماد توصیه شده است؟
- الف- موپیروسین
 - ب- کلوتریمازول
 - ج- جنتامایسین
 - د- وانکومایسین
- ۱۰- در عفونت‌های خفیف و در صورت حساس بودن استافیلولک به متی سیلین آنتی بیوتیک انتخابی کدامیک از موارد زیر است؟
- الف- سفازولین
 - ب- دی کلوگزاسیلین
 - ج- کواموکسی کلاو
 - د- داکسی سیلین
- ۱- افراد مبتلا به دیابت به کدام علت در معرض عفونت‌های شدید هستند؟
- الف- نوروپاتی
 - ب- اختلال عروقی
 - ج- کاهش عملکرد نوتروفیل‌ها
 - د- تمام موارد
- ۲- در یک بیمار دیابتی که اخیراً در بیمارستان بستری نبوده و آنتی بیوتیک نیز مصرف نکرده است کدام باکتری با احتمال بیشتری عامل عفونت پا می‌باشد؟
- الف- استافیلولک اثرؤس
 - ب- کلبسیلا
 - ج- اشرشیاکلی
 - د- کلستریدیوم
- ۳- در یک بیمار دیابتی که دچار عفونت پا شده است کدامیک از علائم زیر ممکن است وجود نداشته باشد؟
- الف- قرمزی
 - ب- درد
 - ج- حساسیت
 - د- تمام موارد
- ۴- در یک بیمار دیابتی که با عفونت زخم پا مراجعه نموده است کدام میزان از ESR احتمال استئومیلیت را مطرح می‌کند؟
- الف- ۳۰
 - ب- ۵۰
 - ج- ۷۰ و بیشتر
 - د- هیچکدام
- ۵- تشخیص قطعی استئومیلیت با کدام یک از موارد زیر است؟
- الف- لکوسیتوز شدید
 - ب- کشت خون
 - د- بیوپسی از استخوان
 - د- زخم بیشتر از دو سانتی متر

بسمه تعالی

قابل توجه شرکت کنندگان در برنامه خودآموزی:

شرکت کنندگان در برنامه خودآموزی لازم است فرم ثبت نام را بطور کامل تکمیل و به مهر نظام پزشکی ممهور نمایند و پس از مطالعه مقاله خودآموزی بعد از پاسخگویی به سوالات پرسشنامه و اعلام نظر خود درخصوص مقاله مطالعه شده در فرم نظرخواهی نسبت به ارسال اصل هر سه فرم تکمیل شده حداکثر تا تاریخ ۱۳۹۰/۵/۵ به آدرس: یزد - میدان باهنر - سازمان مرکزی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوqi - دفتر مجله علمی پژوهشی اقدام نمایند تا در صورت پاسخگویی صحیح به حداقل ۷۰٪ از سوالات مقاله، گواهینامه شرکت در برنامه خودآموزی صادر و به آدرس مندرج در فرم ثبت نام ارسال گردد.

بسمه تعالی

جمهوری اسلامی ایران

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

معاونت آموزشی - اداره کل آموزش مدام جامعه پزشکی

فرم ثبت نام در برنامه خودآموزی

عنوان مقاله: عفونت پای دیابتی

نام خانوادگی:

نام پدر:

تاریخ تولد:

جنس: مرد زن

روستا:

بخش: شهرستان: استان: آزاد رسمی

نوع فعالیت: هیأت علمی سایر پیمانی قراردادی طرح

قطع آخرين مدرك تحصيلي و سال اخذ مدرك:

رشته تحصيلي مقاطع: لیسانس: فوق لیسانس:

آدرس دقیق پستی: کدپستی:

امضاء ، شماره نظام پزشکی و مهر متقاضی:

امضاء و مهر مسئول ثبت نام

لطفاً با گذاردن علامت (x) در زیر گزینه صحیح به سوالات پرسشنامه مقاله خودآموزی پاسخ دهید:

نظری ندارم	کملأا مخالفم	کملأا مخالفم	تاجدي موافقم	تاجدي موافقم	کملأا موافقم	کملأا موافقم	در زير گزينه مربوطه اعلام نمایيد
							۱- محتوای مقاله براساس منابع جدید علمی ارایه شده است.
							۲- محتوای مقاله با نیازهای حرفه ای من تناسب داشته است.
							۳- محتوای مقاله در جهت تحقق اهداف آموزشی نوشته شده است.
							۴- در محتوای مقاله شیوه ای و سهولت بیان در انتقال مفاهیم رعایت شده است.
- سه عنوان پیشنهادی خود را برای ارایه مقالات خودآموزی ذکر نمایید							
همكار گرامي لطفاً با ارایه نظرات و پیشنهادات خود در جهت توسعه كيفي مقالات خودآموزي، برنامه ريزان و مجریان برنامه هاي آموزش مدام را ياري فرمایيد							

سوال	الف	ب	ب	ج	ج	د	سوال
۱						۱۶	
۲						۱۷	
۳						۱۸	
۴						۱۹	
۵						۲۰	
۶						۲۱	
۷						۲۲	
۸						۲۳	
۹						۲۴	
۱۰						۲۵	
۱۱						۲۶	
۱۲						۲۷	
۱۳						۲۸	
۱۴						۲۹	
۱۵						۳۰	